

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۰/۰۵

محمدنعمان دوست

د ابتدایه ښوونځي، د درنو او معظمو ښوونکیو دیدار

(۱)

لوی تجیر لاندې ځای ځای هلکان پر شنه ترپال ناست ول او مخي ته یې توري درې لگیدلي وې. داسې شور به جوړ و چې مکوه پوښتنه. دا په هرپیور کیمپ کې زموږ ابتدایه ښوونځی و، چې ابو سعید الخدری، یې باله.

موږ به د لرګي پر کوچنیو درو، په سیاهی، د کرګي په قلم، خط لیکه. منګولي به مو داسې ټکي توري وې لکه د گورګورو ټولولو پسې چې تللي یو.

په هغه ورځ چې مو الفباء په څه خواری او ګډه وډه لیکلي وه؛ ښوونکی صیب راغی، زموږ کاره واړه خطونه یې وکتل او بیا یې ویل: آفرین، یو وخت به لږه خپلو خپلوانو، اندیوالانو ته ښایسته خطونه لیکي، کتابونه به لیکي او...

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ

ما چې هغه ورځ (ج) په پوره زړه چاودون ليکلی و، د استاد خبرې راته هسې ټوکې ښکاره شوې. ما ويل موږ او خط ليکل!

نن چې مې همدې مهربان ښوونکي محترم الحاج دنيا گل نيازي صيب ته خپل کتاب ډالۍ کاوه، په يوه شيبه کې خيال کې بيا د ابوسعيدالخدري د ابتدايه ښوونځي زده کوونکي شوم. او هماغه صحنه را ياده شوه.

(۲)

د ابتدايي ښوونځي له ټولگيوال او گران ملگري انجينير صيب **Azizullah Niazi** څخه مې د هماغې دورې د يو بل ښوونکي پوښتنه وکړه، ويل يې همدلته دی او راغلی.

خوشاله شوم، شيبه وروسته يې احوال راوليږه چې که خپل استاد گوري نو راځه. له درانه مشر **Sadaqat Niazi** صيب سره يو ځای ور روان شوم.

استاد مو لکړه (امساء) په لاس ولاړ و. ما ويل استاده:

همدا اوس داسې ډايريم لکه سبق چې مې نه وي زده کړی او ته لښته په لاس ټولگي ته راشي! استاد موسک شو.

دا استاد ښاغلی عطا خان نيازی و. ابتدايه ښوونځي کې مو د رياضي ښوونکي و. هم يې تدريس کې له موږ سره ښه کوښښ کاوه او هم په نظم او دسپلين کې. چې ټولگي ته به راننوت، نور به خاموشي خبره شوه.

نننې مجلس کې، چې د انجينير صيب عزيزالله نيازي، د زوی د خوږې په مناسبت جوړ شوی و (ور ته مبارک دي وي)، هم زه د خپلو درنو ښوونکيو په ليدلو خوښ شوم او هم هغوی د خپل زده کوونکي په ليدلو.

زه، د هر هغه چا درناوی پر ځان واجب گنم چې حتی يوه کلمه مې ترې زده کړې وي. د حضرت علي [رض] دا خبره مې ډيره خوښيږي چې فرمايي:

«من علمنی حرفاً فهو مولای»

هغوی خو راته د لا ډير قدر او احترام وړ دي چې کلونه- کلونه مې ښوونکي او استادان پاتې شوي دي. رب دي زما وفات شوي استادان وبخښي او ژونديو ته دي له روغ صحت سره اوږده عمرونه ور نصيب کړي.

امين ثم امين